

Sygn. akt V CZ 48/09

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi J. K. i L. K.

o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w C.

z dnia 8 lutego 2005 r., w sprawie z wniosku M. J. i in. , przy uczestnictwie L. K. i J. K.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 października 2009 r.,

zażalenia skarżących J. K. i L. K. na postanowienie

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 26 marca 2009 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 marca 2009 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił skargę uczestników o wznowienie postępowania rozgraniczeniowego zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 8 lutego 2005 r. Sąd stwierdził, że skarga uczestników jest spóźniona i podlega odrzuceniu wskutek przekroczenia 3-miesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c. (art. 410 § 1 k.p.c.). Uczestnicy dowiedzieli się bowiem o restytucyjnych podstawach wznowienia już w listopadzie 2007 r., natomiast wnieśli skargę dopiero w dniu 3 marca 2009 r.

Uczestnicy postępowania w zażaleniu wnieśli o uchylenie tego postanowienia podtrzymując swoje twierdzenie, że o nowych dowodach dowiedzieli się dopiero w grudniu 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie rozgraniczeniowej zakończonej prawomocnie w dniu 8 lutego 2005 r. opinię wydał biegły geodeta. Podstawą skargi uczestników o wznowienie tego postępowania było twierdzenie, że biegły nie uwzględnił całej dokumentacji geodezyjnej znajdującej się w Urzędzie Miasta w C.e, gdyż jej część została „cudownie odnaleziona” później. Sąd Okręgowy ujawnił jednak, że uczestnicy wnieśli pierwszą skargę o wznowienie dnia 15 lutego 2008 r. powołując się na odnalezienie części dokumentacji geodezyjnej w dniu 16 listopada 2007 r. Skarga ta została odrzucona jako spóźniona.

Sąd Okręgowy wykazał, że uczestnicy w kolejnej skardze powołują się na „nowe fakty” będące podstawą wznowienia w pierwszej skardze, co czyni kolejną skargę również spóźnioną (art. 407 § 1 k.p.c.). Istniały zatem podstawy do odrzucenia skargi (art. 410 § 1 k.p.c.).

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).